

forsyningen, men vi indretter værket sådan, at også andre energikilder kan komme ind i billedet, hvis naturgassen skulle slippe op. Forsyningssikkerheden, miljøet og økonomien tilgodeses altså i dansk energipolitik.

I energiredegørelsen har jeg nævnt de faktorer, der gør, at vi må tale om en manko i forhold til målsætningen på de 20 pct. Jeg skal senere vende tilbage til debatten omkring dette tal. Det er desværre ikke sådan, som nogle partier har givet offentligheden indtryk af, at det tal lige så godt kunne være nul. Nej, det, der er realiteten, er, at det tal kunne lige så godt være 10 som 5-6 eller 6. Det er i opadgående retning. Tallet 5-6 er baseret på en lang række meget optimistiske forudsætninger, herunder indregning af virkningen af beslutninger, der endnu ikke er truffet her i Folketinget. Når de 5-6 pct. er nævnt, er de snævert kædet sammen med det arsenal af virkemidler, der er nævnt i Dithmerudvalgets rapport, og som regeringen står fast på. Jeg tror, der var flere ordførere, der efterlyste, om vi står fast på den målsætning. Til dem vil jeg kun sige, at det gør vi.

Jeg kan også sige til fru Anni Svanholt, som spurgte om det: Vi står fast på dette, at vi inden årets udgang i form af en revideret energiplan vil have fremlagt de supplerende beslutninger, der er nødvendige for at nå målet. Vi har altså ikke udtømt hele problemfeltet, selv om det skulle lykkes os at blive enige om grønne afgifter og andre virkemidler.

Der har været en interessant diskussion om afgifter over for energieftersyn osv., og den kommer vi også tilbage til senere i dag. Jeg vil bare sige til ordførerne, at for regeringen er det ikke afgørende, om man vælger det ene middel eller det andet middel eller det tredje. Det er resultatet, der er afgørende for os, det er effekten, der er afgørende.

Det er målets opfyldelse, der for os er afgørende, det er ikke, at vi er bundet til et bestemt middel. Vi tror bare ikke, at man kommer uden om økonomiske incitamenter, hvis man i en markedsøkonomi skal fremkalde adfærdsændringer.

Må jeg til sidst svare på et par af de indlæg, der har været; jeg ved godt, at der er stillet mange andre spørgsmål. Jeg håber, jeg må kunne vende tilbage til i udvalgsdiskussionerne at svare på disse spørgsmål, men lad mig lige svare på et par af de enkelte punkter, der har været nævnt.

Vedvarende energi har mange ordførere med rette været inde på. Regeringen er indstillet på at fremme vedvarende energi mest muligt både på hjemmemarkedsforsyningen og med hensyn til eksportmuligheder.

Fremme af teknologien: Der har været en lang og interessant diskussion om økoel, om økoel var el fremstillet af vindmøller eller el fremstillet på Barsebäck. Den diskussion vil jeg nødig blande mig i; det er jo et menneskes privilegium, at der er visse slagsmål, man kan holde sig uden for. Men jeg vil bare gøre opmærksom på, at el fremstillet på moderne vindmøller i praksis har vist sig godt at kunne blive konkurrencedygtig med andre former at fremstille el under, så hvis vi fremmer den rigtige teknologi på dette område, er det slet ikke sikkert, at vi har behov for den differentiering, som man har diskuteret så meget. Regeringen vil gøre, hvad den kan for at fremme vindenergien mest muligt herhjemme i fuld respekt for de naturhensyn, vi selvfølgelig også skal tage.

Så skal jeg gøre en bemærkning om en anden ting, hvor vi står foran – håber jeg – et gennembrud, og det er spørgsmålet om bioforgasning af organisk affald, som hidtil har været en flaskehals også inden for vores affaldspolitik. Jeg tror, vi kan opnå gode resultater her.

Så må jeg sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at selv om jeg er enig med ham i mange af hans betragtninger, så er jeg ikke enig med ham, når det gælder biomasseaftalen; dér er jeg mere enig med hans kritikere. Jeg tror, at biomasseaftalen har været en god aftale, og regeringen vil fuldt ud leve op til den.

Det svage punkt i vores hidtidige arbejde med vedvarende energi har faktisk været solenergi. Vi mangler det teknologiske spring, som jeg altså mener vi har opnået på vindenergiens område, og som vi står over for med bioforgasningen. Men vi mangler den på solenergiens område, og det skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at fremme.

Så skal jeg komme ind på Nordsøen. Flere har været inde på problemerne ved at sige, at de betingelser, der har været gældende i fjerde udbudsrunde, og som altså har tiltrukket 17 konkrete ansøgninger – heri indbefattet Dofas, der var med som betalende deltager på 20 pct. af alle de vindende konsortier – var betingelser, som var aftalt med de politiske partier i Folketinget. Derfor virker det måske lidt hårdt at stå og skælde mig ud for noget, man selv i sin tid, da jeg slet ikke var med, har aftalt. Men lønnen